

פרשת אמור

קצר ומעניין לפרשת השבוע

ד"ר הכנסת הקהילתי
אני מאזינין

זמני השבת

19:05	הדלקת נרות
19:15	מנחה
08:30	שחרית
10:00	תפילת ילדים
10:30	קידוש
18:00	מנחה
20:00	ערבית
20:02	צאת השבת

הודעות

משפחת שטראוס מזמינה את הציבור לקידוש אחרי התפילה לרגל הולדת הבת עדי.

ביום שני בערב (יז אייר) בשעה 20:30 נפגשים אצל משפחת שרוני (רמב"ם 17) למדורת לג בעומר. כל משתתף מביא איתו אוכל. תתקיים סדנת תיפוף לילדים ויחולקו קרטיבים ופופקורן.

לימוד רמבם יומי משותף יתקיים השבת בשעה 17:30 בביה"כ. כולם מוזמנים.

אחת הפרשיות המופיעות בפרשת השבוע היא פרשיית המועדים. ישנן חמש כאלו בתורה: שתיים קצרות העוסקות בשלושת הרגלים מופיעות בספר שמות; הן לא מזכירות את מצוות החג ואינן נוקבות בתאריכים אלא במיקום בשנה החקלאית. העיקריות הן השלוש הנותרות: כאן, בספר במדבר ובספר דברים, וכל אחת נותנת זווית שונה לאירועים; הפרשייה במדבר עוסקת בקרבנות מיוחדים; הפרשייה בדברים עוסקת בסוגיות פוליטיות – איזו חברה ראוי לבנות. הפרשייה אצלנו עוסקת ברה"ש ויו"כ ואף במצוות ארבעת המינים בסוכות.

אולם בפרשיית המועדים כאן יש גם מוזרות מבנית, והראשונה שבהן היא הכללת השבת ברשימת המועדים: "וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי ה' אשר תקראו אותם מקראי קדש אלה הם מועדי. ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קודש כל מלאכה לא תעשו שבת היא ל-ה' בכל מושבותיכם".

מה פשר הגדרת השבת כמועד? מועד הוא אירוע שנתי התלוי בקביעת המועדים על ידי בית הדין, ושבת אירוע שבועי שאינו תלוי בקביעה או במחזור השנה. ולא רק מועד נקראת השבת אלא גם מקרא קודש, וכשאלתו של רש"י – מה עניין שבת אצל מועדות?

תשובתו של רש"י היא שהדבר נועד להדגיש את קדושתם של החגים, "ללמדך שכל המחלל את המועדות מעליו עליו כאילו חילל את השבתות, וכל המקיים את המועדות מעליו עליו כאילו קיים את השבתות". יכול אדם לומר שהוא מכבד את השבת כי ה' נתן אותה, אך למועדים יש בעיניו קדושה פחותה, כי הותרו בהם מלאכות מסוימות וכיוון שקדושתם נקבעת על ידי מעשה בית דין ולא באופן ישיר מ-ה'. הכללתה של השבת עם המועדים כאמור באה לשלול את צורת החשיבה הזאת.

רמב"ן מציע הסבר אחר: שבת סמוכה גם לפרשיית המשכן, וכפי ששם למדנו שבניית המשכן אינה דוחה שבת, כך גם אצלנו – מועדים אינם דוחים את השבת, והמלאכות המותרות במועד לא יותרו בשבת אף אם הם חופפים. הגאון מוילנא מפרש בכיוון אחר לגמרי: המילים "ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון" לא מתייחסות לימות השבוע מול השבת אלא למועדים המצויינים בפרשייה זו (ראשון ושביעי של פסח, רה"ש, שבועות, סוכות ושמיני עצרת) מול יום כיפור; בשישה מותר לעשות מלאכות מסוימות ויום כיפור הוא שבת שבתון.

יש כאן גם עומק נוסף: המילה מועד אינה רק זמן. אוהל מועד הוא מקום מפגש; "מהר אהוב כי בא מועד", בפיוט ידיד נפש, מתייחס אף הוא לתיאום זמן המפגש, וגם המועדים אינם רק הזמנים המיוחדים בשנה אלא המקומות בהם אנו נפגשים עם האל. מקרא קודש אינו רק יום קדוש, אלא זימון (מקרא מלשון קריאה, הזמנה) לאותו אירוע קדוש ביחד עם ה'. מבחינות אלו, השבת והמועדים זהים – אנו נקראים בהם להתוועדות עם ה' ולקרבה אליו, מתוך שגרת ימי החול.

